

at ved at Bestillinger gives Statens Fabrikker og Værfter, blive de satte i Stand til at antage et større Antal Arbeidere, end de ellers vilde være i Stand til. Naar den ærede Ordfører atter i Dag kom tilbage til at tale om, at en stor Del af Bevillingerne skulde anvendes til Materiale, saa er det ganske vist rigtigt. Det gjælder om enhver Bevilling, at en Del deraf maa anvendes til Materiale, thi naar der intet Materiale er at arbejde med, saa kan overhovedet intet Arbeide udføres. Selve Materialets Anskaffelse kan imidlertid ogsaa mange Gange bidrage til at skaffe Arbeidere Beskæftigelse. (Udfryselse af Tauber). Den ærede Ordfører raaber stadig paa Mursten, man skulde tro, at han havde faaet en Mursten i Halsen, siden han bestandig raaber Mursten. Ja, jeg paaistaar med stor Bestemthed, at Anskaffelsen af Mursten vil give Arbeide til Mange ved at udtømme Beholdningerne i Teglværkerne i hele Oplandet, ja hele Landet over; og derved vilde de blive satte i Stand til at antage Arbeidere til at forberede Produktionen for næste Aar. Ogsaa derigjennem vil der da være stabt et væsentligt Middel til at skaffe Arbeide til Mange. Raamaterealets Transport ad Søveien vil ogsaa kunne beskæftige mange ledige Smaa-skippere, som nu ligge og Intet have at fortjene med det Fartøj, hvormed de skulde skaffe Brødet til sig og Sine. Naar intet Nytt gjøres, saa ender det med, at den Trang fortsættes, som nu er til Stede. Det forekommer mig, at der ingen Grund er for os til at fravige det Standpunkt, vi have indtaget, og hvad enten den ærede Ordfører synes om mit Udtryk eller ikke, og selv om han fremdeles vil paa- staa at have holdt Storpoltikken ude af sine Foredrag og sigte mig som den, der har draget den frem i Thinget, saa gjentager jeg, at de Herrer's Stilling i denne Sag er en Fortsættelse af den for Landet fordærlige Visnepolitik, som de Herrer have indført, og som ikke kan føre til andre Resultater end Arbejdsløshed og Trang, idet den Udvikling her i Landet, som det var Meningen skulde fremmes med Statens Midler, derved er standset.

Mowad: Jeg tilstaar, at det er med en vis foragmodig Jøselse, jeg overværer disse Forhandlinger. Det er anerkjendt fra alle Sider, at der virkelig er Nød til Stede; der er Beredvillighed til at komme Nøden til Hjælp, og saa — er der al mulig Udfigt til, at der ikke kommer Noget ud af det Hele. Det er den sørgelige Tilstand, hvori vi befinde os. Jeg kan ikke nægte — det være mig tilladt som den Ældste her i Thing-

get at have et vist Frisprog — jeg kan ikke nægte, at det gjør det Indtryk paa mig, at vi Allesammen, baade Høire og Venstre, og de, der ligge midt imellem, ere nogle stiv-sindede, stivnakkede, haardhuede, haardmunde og umedgjørliche Mennesker, og det med den høitagtede Confeilspræsident i Spidsen som Fører; thi i den Henseende er han vor sande Fører. Hvad det kommer an paa er at udrette Noget. Jeg vil rigtignok i den Henseende tiltræde, at jeg ikke finder Visnepolitikken ønskelig. Men den er lige saa lidt ønskelig, naar den udøves af Regjeringen lige overfor de ved Folkeathingens Initiativ udgaaede Forslag, som den er lidet ønskelig, naar den anvendes af Folke-thinget lige overfor Regjeringens Forslag. De Herrer, der atter og atter tale med høie Stemmer om Visnepolitikens Fordærvelighed, maa dog huske paa, at Ministeriet har tilegnet sig den, har sat sit Stempel paa den, og derfor skulle de lade være at tale i saa høie Toner om Visnepolitikken og bestandig erindre, at Ministeriet ogsaa har bragt den i Anvendelse og sluttet sig til den. — Forsaa vidt i Dvrigt ogsaa Krigsstatolden er blevet bragt paa Dmtale, saa maa jeg bemærke, at det synes mig urigtigt at opretholde en Lov, som er givet for en Tid paa Tro og Love under visse Forudsætninger. Desuden antager jeg, at dersom man hævede denne Lov og lod de Penge blive i Borgernes Sommer, saa vilde de virke langt mere til at afhjælpe Arbejdsløsheden og Nøden, end om de først gaa ind i Statskassen og saa anvendes af Staten dertil. — Hvad er det, det kommer an paa? Det kommer an paa, at vi udrette Noget, som vi finde rigtigt. Se derom ere vi nu Alle enige. Men det være mig tilladt dertil at føie et Visdomsord. Jeg vilde ønske, at jeg havde en Pen, hvormed jeg kunde skrive dette Ord ind i Deres Sjæle, saa at de ikke vilde glemme det. Det kommer ikke alene an paa, at man fremmer det, som er rigtigt; man maa ogsaa ofte fremme det, som man anser for urigtigt, naar man derved undgaar, at der sker noget endnu mere Urigtigt! Det er Hovedgrundsetningen for al politisk Forhandling. Det er jo meget urigtigt, om et Menneske vilde springe ud af et Bindue paa første Sal; han kunde jo udsætte sig for at knække Halsen og slaa sig ihjel. Men naar der er Ild i Trappen, og der ingen anden Udvei er, saa kan det være meget rigtigt. Lige overfor denne Sag maa Venstre gjerne sige — og deri er jeg enig med Venstre — at det er urigtigt at komme de Arbejdsløse til Hjælp ved, at man udfører offentlige Statsarbejder; men uagtet man